

סטילינג: אביב כפיר, בנדים: רונאר, רונאר-מן, קסטור, דיאנה-מנוה, Martineoff, איפור ושיער: אנה פריז

אספה פלד אלימלך + צילומים: גבריאל בהרליה

האלנובה הפרטיות ורד פארמן

בתפנית מפתיעה, שכאילו לקוחה מהדרמות היומיות שבהן כיכבה, גילתה ורד פלדמן בגיל 30, במהלך השבעה על אמה, את אביה הביולוגי: ד"ר קובי אסף, חבר קרוב של האם המנוחה. השחקנית שגדלה כבת יחידה לאם חד-הורית, קיבלה פתאום אבא אוהב ואחים, ואפילו שורשים מרוקאיים. בראיון משותף, הם מספרים לראשונה איך בונים קשר אב ובת באמצע החיים, איך מתגברים על תחושת ההחמצה ואיך כל זה קשור לכפות הרגליים

פזת הרגליים. היו אלה כפות הרגליים היחפות של השחקנית ורד פלרמן, ששינו כליל את מהלך חייה לפני כשלוש שנים. בזכותן, כמה שנראה כמו תסריט שנלקח היישר מאחת הט' לנובלות שבהן גילתה, היא גילתה את אביה הביולוגי במהלך השבעה על מות אמה – שגיי דלה אותה לבר, כאם חור'הורית.

זה קרה בחודש האחרון לחייה של בלהה פלרמן, געי ששייתה בימאית ומורה מיתולוגית למשחק בסמינר הקיבוצים. כשמצב בריאותה הידרדר, אחרי שמחלת הסרטן התפשטה בגרי פה, היא ביקשה מבתה, ורד, שתתקשר לר"ר קובי אסף, ידיר נפש שלה, גם הוא מורה למש' חק, בניסן נתיב, ומרצה בעל שם עולמי לשפת גוף ולתקשורת בינאישית, ותבקש שיבוא להיפדר ממנה. היא הייתה כבר חלשה באותה תקופה, נמנעה ממבקרים רבים ובחרה להקיף את עצמה רק בתרופים לה ביותר.

כיום שיש בבוקר הגיע אסף לפגוש את חברתו הטובה. את הדלת פתחה לו בתה ורד, ברגליים יחפות. באותו רגע, הוא מספר, הרגיש לפתע רפיקות לב מואצות. כשנכנס בסערה לחדרה של בלהה, הוא אמר לה מיד, "יש לנו בדיוק את אותן כפות רגליים, אתה הבת שלי". בתגובה, בלהה החלשה רק הינהגה והשניים פרצו מיד בככי גדול. זה היה רק הפתיח לדרמה שעתידה לטלטל את חייהם.

הקרב על האב

בלהה פלרמן וקובי אסף, 66, נפגשו בשנות ה-70 העליות בתל-אביב. שני אינטלקטואלים סקרנים, שנהגו לצפות יחד בהצגות פרינג' ולנחל שיחות ארוכות, שמשכו עד אור הבוקר, על עולם התיאטרון. כשכתב את ספריו, העסיקם בשפת הגוף ובתקשורת, בלהה תמכה ותייערה לו היעיות מקצועיות. כשהיא כתבה את ספרה העוסק במשחק, הוא תמך והעיר לה הע' ששהה בפריז, כשלמד פנטומימה ועשה דוק' טורט בשפת גוף. היא שמחה בשמחתו כשגולד בנו הבכור, נמרוד, היום בן 35, מקשר קודם. הוא שמח בשמחתו אחרי שסיפר לו שהחלי' טה, אחרי שהגיע לגיל 30 בלי ווגיות קבועה, להציע לאהוב נעוריה לעשות לה ליד.

באמצע שנות ה-80 הוא חזר לישראל עם בת ווגו, גבי קרן, ובתה יולי, מנישואיה הקודמים. לימים נולדה בתם המשותפת אלי קרן-אסף, שחקנית צעירה ("הפיג'מות", "החממה"). כשי בלהה חלתה, הוא עמד לצידה ותמך בה, ואו הגיע הטלפון מורד, שביקשה שיבוא לבקר את אמה הגוססת.

ורד: "שמעתי תמיד את השם של קובי בבית ולאורך השנים גם נפגשנו פה ושם. כשלא התקבלתי לבית הספר למשחק של ניסן נתיב, למשל, אבא ביקשה מקובי, שמלגום שם, שעשה לי שיחת עידוד ויעזור לי להתאושש מהאכזבה. כשאמא חלתה, הקשר שלי עם החברים הקרובים שלה, ובהם גם קובי, התהדק מן הסתם ונהגתי לשוחח איתם ולערוך אותם נמצבה. אבל ורדי

שלא הייתה לי סיבה לחשוד. היה לי אבא, שאמ' גם לא חי בישראל והפגישות שלנו היו מועטות – אבל ידעתי שהוא אבא שלי".

מי שחשבה תמיד שהוא אביה, היה אהוב נער' ריה של בלהה. "גידלנו קשר מורכב ולא פשוט", היא משחזרת. "מטרת-העל שלי במשך כל שנות ילדותי ונעוריי הייתה לגרום לו לאהוב אותי ולבנות איתו קשר של אבא ובת. זה לא לגמרי הצליח, כי הוא כנראה לא היה בנוי להיות אבא וכמעט כל פגישה שלנו הייתה למעשה מלחמה פנימית שלי למצוא חיבור אליו. ברגע מסוים בחיים פשוט ויתרתי והשלמתי עם המצב".

היא אמנם הופתעה כשאסף צילצל אליה וביקש להיפגש איתה ביחידות, אבל תיארה לעצמה, שלאור מצבה הקשה של אמה הוא בוודאי מנסה להציע לה תמיכה נפשית ועד' רה. "עם כל מה שעברתי, לא היה לי כוח לדבר איתו", היא מודה. "במשך שבועיים ניסיתי לר' חזות את הפגישה בינינו והוא התקעש. רק אחרי שאמא ביקשה ממני שאפגש איתו הסכמתי".

שבועיים אחר כך התייצבה בביתם של קובי וגבי, בת ווגו. "זה היה מורד", היא אומרת. "קובי, שנראה לא רגוע, הזמין אותי לסטודיו והתיישבנו. וכל הזמן אמרתי לעצמי: הוא כנראה רוצה להגיד לי משהו כמו: בואי תיתמכי בי, תני לעזור לך. חששתי שהוא פשוט מרחם עליי, כי אני עומדת להפוך ליתומה בקרוב. ואו הוא הסתכל עליי ואמר פתאום, 'לפי מה שאמא שלך ואני חושבים, יש סיכוי שאני אבא שלך'".

קובי: "היא בכתה, ואו אמרתי לה שהכל תלוי רק בה ושרק אם היא תרצה נעשה בדיקת דנ"א, והיא הסכימה".

ורד: "לא זוכרת שבכיתי, אבל הייתי בהלם מוחלט. לא היו שם שצולת שמחה וחיבוקים. הפגישה נמשכה בדיוק עשר דקות ובסופה נפ' רדתי ממנו בלחיצת ידיים. מה היה לי להגיד לו? זה לא שהייתי ילדה בת חמש שמחפשת אבא, אבל בגיל 30 פתאום לשמוע משפט כזה: אני חושב שאני אבא שלך?"

ארי: "אמא שלך הגיבה?"

"הגעתי הביתה, התיישבתי ליד אמא במי' טה ואמרתי לה: 'קרימה, מה הגרסה שלך לר' בריים? ואו היא סיפרה שבאחד הביקורים של קובי בארץ הם נשאו עד מאוחר, והוא כבר היה עייף מאוד והיא הציעה לו להישאר ללון אצלה ודבר הוביל לדבר, אבל היא לא העלתה בכלל על דעתה שהיא נכנסה להיריון ממנו באותה תקופה. היא בכלל ביקשה מהאבא שלה שעשה לה ליד. במהלך השנים היו לה לדעתי רמזים שקובי הוא אבא שלי והסביבה שלי סיפרה לי את זה, כך אני חושבת, שהיא רצתה שזה יגיע ממנו ולא ייכפה עליי".

היא מעולם לא רימה, שיכול להיות שמי שח' שבת שהוא אביך אינו אביך הביולוגי? "ממש לא. הוא היה הגבר הלא מושג שאמא הייתה מאוהבת בו. נאה, מורד, לא קונכני' ציונלי, אחד שכתב שירים, מין היפי שנורד בכל העולם. היינו נפגשים בכל כמה שנים. לפעמים נסעתי אליו עם אמא, לפעמים לבד, לפעמים הוא הגיע לביקורים בישראל".

קובי: "אין לי ספק שבלהה לא העלתה בדע' תה שאני האב, היא הייתה עם הגבר ההוא ויל' דה את ורד ומעולם לא רמזה לי כלום עד כך, למעט פעם אחת".

אסף מספר שכאשר נמרוד בנו הבכור היה כבן חמש וורד בת שלוש, הם בילו יחד עם הילדים בכריכת השחייה. "נמרוד וורד השתעשעו במים והשפריצו אחד על השני ובלוה ואני דיבנו, כשפתאום היא אמרה לי: 'קובי, תסתכל עליהם, הם לא דומים בעיניך?' לקחתי את זה כקלילות ועייתי רק' נו, בחיך'. היא כנראה פירשה את התגובה שלי כסוג של חסימה, ומאז לא שמעתי אותה יותר ואמרת שום דבר בנושא".

עילום תואר: אילנה חמט/תמונת

ורד:
"לא היו שם שמחה וחיבוקים. הפגישה נמשכה בדיוק עשר דקות ובסופה נפרדנו בלחיצת ידיים. מה היה שהייתי ילדה בת חמש שמחפשת אבא, אבל בגיל 30 פתאום לשמוע: אני אבא שלך?"

קובי:
"הרבה פעמים אני מבקש מורד: תהיי ילדה קטנה, שאוכל לשחק איתך ולחבק אותך. העברתי לנייד שלי את כל התמונות שלה מרגע שנולדה, אני מסתכל עליהן והלב שלי נשבר"

דקדקרק

מלא בעשרות מנחמים. ממש כשחזרתי משם, הלפז צילצל ומהצד השני אני שומע: 'מול טוב, יש לך בת'. באותו הרגע בכיתי מעצב, מהרגשות ומשמחה. מיד התקשרתי לוורד וביקשתי שתצא מהבית והומה למקום שקט, ורק אז אמרתי לה: 'אני אבא שלך'".

ורד התקשתה להאמין. "אמרתי לו, אתה מרחם עליי, אתה עובד עליי. גם כשראינו את התוצאות והיה כתוב שם: ורדי ב'99.9 אחוז, אמרתי לו: הנה, זה לא מאה אחוז. זו הייתה תחושה מורדה".

בתום השלושים נסעה ורד עם בן ווגה למ' ורה, לפגוש את האישי שחשבה במשך 30 שנה שהוא אביה. "הרגשתי שאני חייבת לו את זה. למרות מערכת היחסים המורכבת בינינו, אני מי שאני היום גם בגלל שהאמנתי שהוא אבא שלי. זו הייתה פגישה לא קלה. ניסיתי להסביר לו שהוא היה האבוב חייה ורק ממנו היא רצתה ילד. למרות שלא היו לנו יחסים נורמליים של אבא ובת – הרווחתי ורכו כסות מדהימה ודוד שישאר הרוד שלי לנצח נצחים".

משפחה מחליפה

שלוש שנים וחצי חלפו מאז הגילוי. בינתיים נישאה ורד לסוד בירגר, תאורן וצלם, וילדה את בתם איובל (שמה המקורי של בלהה – אפ'א), המכונה איזי, בת השנה ועשרה חודשים. אנתנו נפגשים בביתם הגדול והמטופח של גבי וקובי במרכז תל-אביב, שהפך מאז לביתה השני של ורד. עם אלי, אחותה הצעירה, היא כבר הספיקה לשחק בסדרה "החממה", ואחיה נמי ורד, שעובד כתאורן, הוא חבר קרוב וקולגה של בעלה. היא שומרת על איפוק, הוא מצידו מביט בה בעיניו של אב טרי, המתפעל מהתינוקת שזה עתה נולדה לו, מנסה לעטוף אותה באהבה. "כשאני מסתכל על ורד קורים לי דברים לא הגיוניים", הוא מסביר. "כל הסברים של האהבה פשוט מציפים אותי, זה רגש גדול וסוחף".

ורד, כהרגלה, שקולה הרבה יותר. "לא הייתי משנה את סיפור החיים שלי למרות המורכבות שלו. אני מאוד שלמה עם האישיות שלי, היא נוצרה עם ההתגלגלות הזו של כל מה שעברתי. יש גם משהו כל כך חדש, חד-פעמי וקסום באופן הגילוי ההרדי שלנו, שלא הייתי מתיימרת. יכול להיות שזה קרה בעיניו שזה קרה, כשהייתי בשלה יותר לקבל עוד הורה לחיים, כי אם הייתה הכל עבריי. היא הייתה החברה הכי טובה והכי קרובה שלי".

אז מתי הסכמת להיות הבת שלי? "זה תהליך שעדיין נמשך. הכי הפליא אותי שיש פה משפחה שלמה, עם ילדים ואישה, שכולם רוצים אותי מאוד ומתעקשים עליי". קובי: "בבתחלה פחדתי מאוד לספר לילדים שלי שיש לי בת נוספת, אבל הם ממש שמחו והתלהבו. נמרוד הכיר את סוד מהעבודה בסדר טים, ואלי העריצה את ורד כשחקנית. הכי מכיר

דקדקרק

דקדקרק

דקדקרק

ורד: "אני מרגישה שאמא נפטרה כשהרגי' שה שנוצר קשר ביני לבין קובי. כבר בשיחה הראשונה אחרי שקובי בא אלינו, היא בכתה המון והרגשתי שמשוה השתחרר אצלה, שמי שהו נרגע בה, עד שנפטרה".

ואם ורד הייתה פותחת את הדלת בנעליים, ולא ברחיפת יחפות, לא הייתם מגלים את האמת לעולם?"

"זה היה מתגלה לי באחד הימים. אמא השאירה אחריה יומנים שכתבה מגיל 14. כשסיפור נפתח, שאלתי אותה אם היה תיכ' ננה למות בלי לספר לי, והיא אמרה: הכל כתוב ביומנים, מעל הבורדעם, במוזות חומה. היא תיכנה שאבין את זה מתישהו".

התוצאות הרשמיות הגיעו במהלך השבעה. "הגעתי עם אשתי לשבעה אצל ורד, הבית היה

ורד: "אני חושבת שאמא אולי חשבה שהוא לא מעוניין ולא רצתה שאחור אחרינו, ולכן היא לא עשתה שום צעד, עד שזה הגיע ממנו".

99.9 אחוזים

למרות הכל, ורד לא הוורדה לעשות בדיקת דנ"א. אסף מצידו, ניסה ללחוץ עליה למהר, בתקווה להספיק לקבל תשובות לפני שמצבה של בלהה יידרדר. "למעשה הבריקה לא עניינה אותי, כי מרגע שורד פתחה לי את הדלת בר' גליים יחפות, ידעתי שהיא הבת שלי בוודאות. מאותו הרגע גם ראיתי פתאום כמה אנתנו רר' מים וכמה היא דומה לנמרוד. זו הערמומיות של המוח שלנו, כל זמן שלא עלה על דעתי שהיא בתי – לא ראיתי שום דמיון. ברגע שעלתה האפשרות שהיא הבת שלי, אני רואה בה את ההשתפפות של עצמי. אני מסתכל עליה ורואה את סבתא שלי. לא הייתי זקוק לבריקה, אבל רציתי שבלהה תספיק לקבל את התוצאות".

אבל רק אחרי שמצבה של בלהה החריף והיא אושפזה בבית החולים, הזמינו הוא וורד למקום את האחראי על בדיקת דנ"א. "זה היה מורד: אמא למעלה גוססת ואנחנו עושים את הבריקה במרתף בית החולים", מספרת פלד' מן. המבצע התנהל בחשאי ומוחלט. "סי' פרתי לשני אנשים בלבד, לסוד בן זוגי ולבת רודתי, וגם אז אמרתי להם שקובי פשוט הש' תצט' וחושב שהוא אבא שלי".

בתום הבריקה חזרו השניים למיטתה של בלהה, וקובי חיבק את ורד והצהיר, "דנ"א או לא דנ"א, היא היא שלי". כמה שעות אחר כך, בלהה פלרמן נפטרה.

צילומים: אובן שטיינר, סזאר ברנר

ורד: "דיברנו הרבה, אבל אי אפשר למלא חלל של 30 שנה. מצד שני, אפשר לבנות משהו חדש עכשיו".

קובי: "אני יכול לתאר לעצמי מצב שורר הייתה באה אליי בטענות ושאלת איפה הייתי כל השנים ואיך לא ניהשתי ואיך לא התעניינתי בה, ואז כל היחסים היו הולכים לכיוון של תסכול, קונפליקטים וניתוק. לשמחתנו זה לא קרה. גם בהצגה, הרמויות תמימות וישרות, כמו ילדים קטנים, מה שלא טוב הן פשוט מזויות הציידה ומאפשרות ליחסים ביניהן להתפתח".

ורד: "כל כך הרבה שנים כעסתי שאין לי בית נורמלי, עד שלמדתי להשלים עם זה ואני מרגישה שמיציתי את הכעס. גם כשהודיעו לאמא שהיא חולה, היא לא כעסה ולא התמרמרה, אלא אמרה לי: לכל אחד יש התחלה, אמצע וסוף, בואי נקבל את זה. כך היא גירלה אותי, וגם עכשיו, ביחסים עם קובי, אני מרגישה שקיבלתי מתנה עצומה, כך שלכעוס על מה שהיה בעבר זו טעות".

קובי: "בלהה הייתה אישה חכמה, עם נשמה נקייה, ולורד יש את בלהה בפנים. אם יש לה משהו להגיד, היא אומרת אותו ולא משאירה מטענים. הרבה פעמים אני מבקש מורד: תהיי ילדה קטנה, שאוכל לשחק איתך, לחבק אותך ולהיות איתך כל הזמן. העברתי לנייד שלי את כל התמונות שלה מהרגע שנולדה ואני עובר עליהן ולומר איך היא נראתה ומה היא עשתה, וכן, יש תחושת החמצה גדולה. לפני כל הרצאה שאני נותן, יש לי כרבע שעה לעצמי ואני מסתכל על התמונות שלה כילדה, איך היא הייתה בבית הספר, איזו נערה היא הייתה, והלב שלי נשבר. הייתי משלם כל סכום בעולם כדי לחזור לכריכה בהרצליה, כשבלהה אמרה לי: תראה איך ורד ונמרוד דומים. אני מנסה להבין מה עבר בבלהה באותו רגע בראש ומה עבר לי בראש, כשעניתי מה שעניתי. יכול להיות שהיא אמרה את זה כסוג של בדיקה וכשראתה שאני לא מרים את הכפפה, החליטה לא לכפות עליי את ההורות ונתנה לי חופש בלי לכעוס, וזה כל כך מתאים לבלהה".

ורד: "אני לא מתעסקת בהחמצה, אלא יותר בהזדמנות שיש לבת שלי לגדול במשך פחה גדולה. תמיד רציתי משפחה נורמלית, ועכשיו אני עוברת תיקון גדול דרך איובל". ורד פלדמן נמצאת קעת בתנופה יצירה תית. לאחרונה הצטלמה לסרט עלילתי קצר, "הביקור הסתיים", שכתבה עם חברתה הטובה לימור שלמה, שגם ביממה אותו. המחזה המשותף לה ולאביה יעלה, כאמור, בתחילת החודש הבא. במקביל סיימה צילומים לשתיה סדרות: "הפקולטה", של הוט, ו"משפחה טובה" לערוץ 1. בשבוע שעבר טסה לנפאל לצידי לומי פיצי'ר למגזר החרדי, וכמו כן היא מופיעה בהצגה "מישהו ימות בסוף" של הבמאי מאור זגורי.

לדעתכם בלהה ידעה שקובי האב הביולוגי כל השנים? ורד: "היה לה ספק ואולי בסוף ימיה היא הבינה שזה הולך לשם. אני יודעת שהיא שמחה שהנושא הזה נפתח". המחזה נפתח בפגישה בבית הקברות. גם אתם עולים יחד לקברה של בלהה? "ממש לא. אני לא צריכה ללכת לבית קברות כדי להרגיש את אמא שלי. היא פה איתי כל הזמן. אני מדמינת אותה מסתכלת עלינו, עובדים ביחד עכשיו, בשמחה. היא בהיי מטורף מהאיחוד בינינו. אני תמיד מרגישה אותה, אם כי ככל שעובר הזמן, הוא גונב ולוקח אותה ממני, ואני צריכה להמשיך ולמשוך אותה בחזרה".

ורד: "בעלי תמיד אומר, עזבי את הסיפור של אבא שלך - להפוך מפולנייה למרוקאית, זה השינוי האמיתי. בעבר, כשהזמינו אותי לאודישנים לתפקידים מזרחיים, היו אומרים לי שאני אמנם עוברת כמרוקאית, אבל הבעיה שאני לא"

היה. זו מתנה אדירה".

למלא את החלל

את הפערים הם מצליחים להשלים בתיאטרון. "מישו ופועה" - ההצגה שכתבנו יחד (ותעלה ב-4 ובי-5 ביוני בתיאטרון תמונע), ביימו במשותף וגם משחקים בה - הפכה לדבק שאיחד ביניהם. היא מתחיי לה בפגישה בין גבר מבוגר ואישה צעירה, שניהם מוגבלים, בתחנת אוטובוס בבית הקברות, אחרי שביקרו, מבלי לדעת זאת, את קברה של אותה אישה. לאט לאט נרק מות ביניהם שיחה וחברות, עד שהם מגלים את קשר הדם ביניהם.

ורד, שחקנית טלוויזיה ותיאטרון עסוקה, שהופיעה בסדרות "אולי הפעם", "מסר דרים", "האלופה", "החממה", "שבתה" ו"הצרות שלי עם נשים" ובתפקידים מגוונים בתיאטרון, בין היתר ב"אוגוסט", "אם יש גן עדן" ו"חי בסרט", הרגישה שהגיע הזמן שתפתח מעבר למשחק. "היה בתוכי דחף ליצירה שלא בא לידי ביטוי. כשדיברתי על זה עם קובי, נוצר דיאלוג שהוביל לכתובה המשותפת. בהתחלה הראיתי לו תרגיל מצור לם שעשיתי כתלמידה למשחק, ויום למחרת הוא התקשר ואמר לי שיש לו רעיון מצוי. נפגשנו, והוא פיתח את הדמות מהתרגיל שלי וצירף אליה דמות נוספת. התחלנו בסדרת מפגשים שנתנו לנו השראה וחשק ליצור, ומשם העניינים התחילו לרוץ".

קובי: "בשבילי, העיקר היה לפגוש את ורד ולפתוח אליה את הלב יותר ויותר. בהתחלה בעיקר העלינו זיכרונות. סיפרתי לה על בלהה ועל השיחות בינינו, שאלתי איך

היא גדלה ומה הרגישה, ולאט לאט נבנתה החברות. רק אז השיחות הוקדשו לעבודה יצירתית. אבל גם העבודה על ההצגה, שבי מרכזו דמויות מוגבלות ונטולות פילטרים שאוהבות להשתנות, איפשרה התקרבות בינינו והצליחה לנטרל את הפחדים".

ורד: "ההצגה לא מספרת את הסיפור שלנו, היא שואבת ממנו השראה. נכון, אני חנו לא מוגבלים כמו הרמויות, אבל בתחילת הקשר שלי עם קובי הרגשתי מאוד קלמזי, מאוד מגושמת. את פוגשת את אבא שלך בגיל 30 ולא יודעת איך להגיב ומה לעשות, אפילו דברים פשוטים כמו איך לחבק אותו ומתי. גם קובי לא ידע למשל כמה פעמים ביום או בשבוע להתקשר אליי, ואם הוא עושה את זה יותר מדי או פחות מדי. הכל היה גישושים כאלה, זו הייתה המוגבלות שלנו שחיברה אותנו לדמויות".

קובי: "דרך הרמויות היה לנו הרבה יותר קל לחשוף את הפחדים שלנו. לפני שהתחלנו לעבוד על ההצגה הרגשתי שאני הולך על ביצים, כל הזמן פחדתי לאכזב אותה או להיות נורניק מדי. המסך כה של התיאטרון שיחררה אותי. דרך הרמות אני הרבה יותר נגיש, הרבה פחות פוחד".